

ZIEL - ZUGT

Van een
VERLEGEN-CHRISTEN
Om Godts genaden-rijke
Vertroostingingen.

Door
HER. WITSIUS.

Mitsgaders
Lof der Geestelijker
ZIEL-ZUGTEN,

Ende
T R O O S T
Voor een verlaten

Z I E L,

Door
GUILJELMUS SALDENUS,
Bedienaar des H. Euangeliums
In 'sGRAVEN-HAGE.

Tot Delft, Gedrukt by Abraham Dissius,
Boekverkooper op't Markt-belt in't Bergulde A. B. C.

ZIELE-ZUGT

Van een verlegen Christen,
om Gods genaden-rijke
Vertroostingingen.

Op de stemme van den 77. Psalm.

1. **I**s'er noch / O groot ontfermer /
Is'er booz een nare karmier /
Doo een schreper noch gehooz ?
Is'er noch een open dooz ?
Mag een mond verbult met sonden /
Mag een ziel verbult van wonden /
Die van etter bloepen / mag
Die noch uptien haar geklag ?
2. Kan 't erbarmelijke weenen /
Kan het ingekropte steenen /
Van een gansch verbzjfelt hart /
't Welk gedurig smart op smart /
Van uw' hand woerd ingeschonken /
Dat schier dzonken / ja berdzonken
Lept in soo een tranen-bloed /
Noch vernurwen uw' gemoed ?
3. Is'er / Heer / noch eenig hopen ?
Staat de deur uw' goedhepts open
Dooz een zankaar / die de meest
Licht van allen is geweest ?
Wijze zijn geschreper noch dulden /
Die dooz soo veel dupfent schulden /

Sp'u aangerekent is ?

Schenck' hem wel vergiffenis ?

4. Of hoort g' met doobe ooren
 Dien nu roepen/ die niet hooren
 Woud u' Godelijke sters /
 Als g'/tot sijn beken/ hem
 Apt zijn zonde-slaap woud werken ?
 Gaat g' met zijn beed' nu gecken ?

Spotten in zijn Ziel-verderf/

Tot dat hy van wanhoop sterf ?

5. 't Zp hoe 't zp/ mijn droebe oogen/
 Laat u' spring-bojn/nopt verdzogē:
 Woud/ van schzeppen nimmer mat/
 Steeds mijn wang en leger nat :

Wacker nu gewoone klachten /

Wergeselschapt heele nachten/

Heele dagen mijn getreur/

Tot mijn hart aan stucken scheur.

6. Is mijn God noch te bewegen ?

Hemel ! wat een grooten zegen/

Zoo maar d'alderminste straal

Dan zijn liefde t' opwaarts daal ?

Of moet ik mijn gunst noch derben/

't Sal mi troostlijk zijn te sterben

Wooz de boeten van mijn Heer /

Strekt het soo tot zijner eer.

7. 't Is noch altijd soet te steenen /

't Is noch soet te leggen weenen

Soetste Jesu/ aan u' schoot/

En aldaar zijn ziele-noot /

- En aldaer zijn stoute sonden
 Oorzaak van die harte-wonden /
 Hpt te storten. 't Licht het hart
 Noch een beetjen in zijn smart.
8. **Z**immers ik wil lieber creuren/
 Lieber ja mijn harte scheuren/
 Lieber / in mijn eenighepd
 Met een soete bitterhepd /
 Mijne zond booz God beschrepen/
 En hem met mijn tranen blepen
 Om een schult-bergiffenis /
 Dooz een schuld-bekentenis :
9. **A**ls van aardische bzeugde dzonken/
 En in wereld-lust versonken/
 Supten all' geboel van pijn/
 Met de wereld bzoelijk zijn.
 Tranen van verslagen Zielen
 Altijt beter rap bebielen
 Van des werlts verniste bzeugd/
 Die geen Hemelting verheugt.
10. **O**p dan / op mijn treurig harte/
 Klaag uw' Godt uw' dzebe smarte /
 Mooglijk dat uw' pijn wat stelt ;
 Altoos 't klagen self dat helpt :
 Waer / Heer / 'kmogt u eerst wel bzagē/
 Waar mee sal ik komen klagen ?
 Waar mee kom ik u te booz ?
 Dat u alderminst verstoos ?
11. **S**al mijn tong met jammer-Psalme/
 Alwen Hemel daen weer-galmen ?

Maar

Maar die tong heeft mien afgemakal 21

Wooz ten vals onnut beghaal/

Wooz soo mienig p'd'le woorden/

Die u/o mijn God/berstoozden/

Wooz onbesonnen pzaat/

Maer verootstaakt uwen haat.

12. Wech! die tong/die steeds moest sprekent

Al tot i' d'f/die was stondesteken

Want die sprek' en staet u o'z taar/

't Had haer mijn/geboden te staen

En ik/die niet open u'worde

Al me waachep'd' meest verhoorden/

Dieb nijd' tong u'wel en zep't/

Als gelaent tot p'delhep't/

13. Wech! die tongh die soud' u'bergen.

Sal'th'k' dat mijn' oogen bergen/

Watse dooz' en naar gecrean.

Mijn' k'laechten doen verstaen

Heer/soud' op die oogen d'zoogen 2

Zijn' het niet die selbe oogen /

Die met d'ent'le spijt verhoelt/

't Zou' sijn' u'hol' mis'baupht' gedult 2

14. Sal'th' dan/ zwojgend/soude schrepen/

D'hand' ontrent het hette lepen/

Kloppende op een doode bozst

Die geen woorden upten dozst 2

Bedr' helaas! en hast en handen.

O bes-hol van zond' en schanden/

Wekrupg van verbbden doen/

Sonden hinderen mijn' soen.

15. Heft'ge God, hoe sal ik dan nad'ren
 Uw' troost-rijke b'reugden ad'ren ?

Daar nog tong, nog hand, nog oog,

Sich berheffen derft om hoog ?

Daar het hart met soo veel fonden

Oberstolpt/ vol seer'ge wonden/

Niet dan stinshend' Offer-wet

B'rengen kan tot uwe Heerh.

16. Was ik nu een stabsel jonke/

Die met redenloofse tonge

Haar geroep kan doen verstaaty

En tot in den Hemel gaan ;

Als in haar batse ouden

Doelt het liefde-ter verhouden

Om dat uit haar teeren hupt

Hupt geen zwart gebete spruut.

17. Ebenwel ik moet het bagen.

Ik Ga so wil/ ik zal noch klagen.

Och mijn lieb' en droebe Ziel/

Door den Heere neder-kniel :

Ik hoop ik sal die Godt noch lofen.

Wa ik dan niet ver te botten

Dupfene stadenken noch meer /

Die verhoort zijn van den Heer ?

18. Heer/ wilt g' mp eentwigh haten ?

Sult g' mp altoos verlaten ?

Sal altoos uw' straffe hand

Blijben tegen mp gekant ?

Och ! waar blijft dan al r'onfarmen ?

Al dat kussen/ dat om-armen /

- Al dat lieffelijc gelag/
 Dat uw' Dolck te troosten plag ?
 19. Is dat nu geheel verdweenen ?
 Zijn die Liefde-bonken heenen ?
 Word dat hier soo uptgeblust ?
 Is 't nu lang genoeg gekust ?
 Blijft'er niet booz in dan zuur sien ?
 Sal ik noyt een soete uur sien ?
 Salder noopt een Wrede-woord
 Worden tot mijn ziel gehoort.
 20. Hebt gp dan / ô Heer bergeten:
 Hoe gp boozmaals plag te heeten ?
 Of en is uw' eppen Naam
 A niet langer aangenaam ?
 Heer die mp nu schijnt te doemen/
 Heb ik u niet hooren noemen ?
 God vol van Barmhertigheyd,
 Rijk van goedertierentheyd. (digt.
 21. 'k Hebb' 't is waar / wel gtof geson-
 Maar hebt gp mp niet verkondigt
 Van uw' Soone, die de zoen
 Van des werelts zond zoud doen ?
 Hebj' ook niet uw' Geest beschreben/
 Als een die van troost te geben
 Aan een ziel die tot hem klaagt
 Selber zijnes Name draagt ?
 22. Is uw' eppen Naam, MEWAARDIG,
 Is uw' Soon VOOR ONSREGTVAARDIG,
 Soe uw' Geest den TROOSTER is
 Tot der doeben laaffentis ;

- Waar aan mag het dan nog falen ?
 Dat my nauwelijc adem halen
 Hpt een afgeschreeuwde mond
 Dan uw' goedhepd wiert gesont ?
23. Komt dat al van mijne sonden ?
 Wel maar / Heere / die gesonden
 Hoeben die de Medicijn ?
 Waar past balsam dan by pijn ?
 Waar sal 't bloed van uwe Zone
 Vetter doch zijn kzachten toonen
 En behalen grooter eer /
 Dan in soo berettert seer /
24. En vergunt uw' groote goedhept
 Gene die booz u te boet lept /
 Dat hy met een byp geklag
 Zijne reben uptten mag.
 Heer / soo woud ik u wel bragen /
 Waar toe mag het u behagen /
 Dat ik roep / maar geen gehoor /
 Och wat hebt gy met my booz ?
25. Gaat gy soo mijn Ziel bestrijden /
 Op dat sy dan soud belijden /
 Dat gy tog verwinmer zijt
 In uw' oordeel t'aller tijdt ?
 Maar waar toe toch soo begonnen ?
 'k Geest / ik geef het u gewonnen :
 Ja gy wint het sterke Heer /
 'k Leg booz u de Wapens neer.
26. 'k Sal dat allesing betupgen.
 'k Wil my onder u wel bupgen.

Op zijt Heetscher. Ik uw' knecht
Wien gij onder hebt gelegd.

Ja schoon gij mij woud verdoemen/
Noch sal ik u billijk noemen :

Want ik mij sulx weerdig ken/
Snoode Zondaar als ik ben.

27. Maar gedenk/ gedenk doch/ Heere/
Sal dat strecken t' uwer eere!

Wat gij soos een riet vertoont ?

Wekken Helden met een kind ?

Sal God/ als hi is vervolgen/

Drooge stoppels gaan vervolgen ?

Is het boos u dat nog wat/

Te verbijseten een blad ?

28. Is een mensch doch Gods gelijke ?
Of beoogje dat dan blijke

D' Eer van uw' regtvaardigheyt/

Als mijn Ziel in d' Hel leyt ?

Moet mijn doot uw' lof verkonden/

Wijt mijn leven vol van sonden

U onteerd'/ mijn naast ontstigt' ?

Schaft die duysternis dat licht ?

29. 'k Sal/ en moet/ en wil 't ook dragen.

Maakt het u/ 't moet mij mee hagen.

'k Leg en meen het : Op doet wet/

Schoon gij waerpt mij in de Hel.

't Is wel hart:maat 't is regtvaardig.

Ik ben schand/ Op eere waardig.

Zijt gij met mijn doem gediend/

Zoek uw' eer: ik heb 't verdienst.

30. **Soo een schuldig mensche echter
 Spreken mochte tot zijn Rechter/
 'Mensch' ik dat dit eenig woord
 Eerst noch van u wierd gehoozt.
 Kan ik u wel opt betalen ?
 Och ! wat eer sult gp dan halen
 Als gp mp gebangen siet /
 'k Lijd wel/maar boldoe u niet.**
31. **Maet nochtans u recht betaalt zijn &
 Maar/Heer/ zoud gp dā verdwaelt zijn
 Als gp/ sonder mp te do'an/
 Socht betaling by uo' Zoon &
 Geen gewin is in mijn Bloet/en
 Wil hp booz mijn sonden boeten/
 Hp is 't die betalen kan :
 Zeg ! wat schade lijdie dan &**
32. **Ja Heer dan sal ik u noemen ;
 En niet slegst Rechtvaardig noemen ;
 Maar te samen straf en soet /
 Hart en zacht/ gestzeng en goed.
 Dubbel sult gp zijn gepzefen :
 Dubbel sal dan d'inhornst wesen
 Van uo' groote heerlijkheda/
 Daar al 't werk toeh hemen leyt.**
33. **Maar ik blijf vast in mijn smarte.
 Heer/ hoe mag 't u van uo' harte/
 Van dat Waderlyke haet/
 Dat het mijn soe lang benart/
 Soo vol schyzken/soo vol zozgen/
 Van den avond tot den morgen/**

- In soo konmerlijken staat/
 Troosteloos daar henen gaat ?
 34. Zachtste Jesu/mijn bert rouwen
 In dit bitterste benouwen/
 Heugt u dan niet langer/ hoe
 Op ook boozmaals waert te moe/
 Toen die kelk/ u ingeschoncken/
 Tot het gront-zop toe gedroncken/
 En (al was 't u groote pijn ?
 Ebenwel geleegt moest zijn ?
 35. Is 't u nog niet heel vergeten
 Dat gp nat/ ja uptgekzeeten/
 Afgemattet in den Hof/
 Laagt al wozjmelend in 't stof/
 Is u nog niet heel vergeten
 Al dat blam/ ja bloedigh sweten /
 Toen gp in soo bangen noot
 Laagt en wozteld' met de doot ?
 36. Is u niet geheel vergeten/
 Hoe gp aan het kruys gesmeten/
 Klaagdet schier als buyten raat ;
 Waarom of my God verlaat ?
 Denkt' nog aan allen desen ?
 Denk dan hoe 't met my mag wesen /
 Nu mijn teer en swak gemoet
 't Zelve zopje drinken moet.
 37. Denk dan/ Trouwe Mensch's-hoeder/
 Denk aan u geringen broeder
 Denk nu in who' bzeugt aan my/
 Die dit bitter lyden ly.

- Heere Jefu/ hoorz my nader
 Tot den Chzoon van uwten Vader :
 Toon hem mijn beschrepte leet :
 Toon hem 't g' hoorzmaals leet.
38. Zegt hem zoete hoorzpraak/ zegt hem
 En niet reden onderregt hem /
 Dat de reden niet en dult
 Dubbele straffe hoorz een schult.
 God is inmeers d' Opper-reden.
 Zoo de Borgh heeft straf geleden /
 Is dan niet de schuldenaar
 Zelfer bukten strafs gebaar ?
39. Toon uw' Vader dan de roede/
 Nog geberft met uwten bloede :
 Toont hem uw' gekroonde hooft/
 Dat nu wel de glants verdooft
 Dan de alderklaarste klaarheyt /
 Maar dat eerst in duifre naarheyt/
 Was met dooren-tuigh gehult/
 En met bloedigh sweet betult.
40. Toon den Los-brief u gegeven /
 Die/ met martel-inkt beschreven/
 Opfoo schoon spier-wilt Satijn/
 Ik kan tot getupge zijn
 Dat uw' Vader heeft beleden/
 Door het geen g' hebt geleden/
 Zig in als te zijn voldaan.
 Bid dan dat hy my laat gaan.
41. Heere/ wout g' hem dat zeggen !
 Waar me zoud 't wederleggen ?

- Kost hy toonen in die heed
 Wets dat tegen reden streed ?
 Zeker God die is rechtvaardig :
 Niet onbillijk ; eer meewaardigh.
 Nimmer epscht hy / al te straf /
 Booz een zonde dubbel straf /
 42. Dit zal booz een pder klaar zijn.
 Een van beyden moet dan waar zyn /
 Of dat 'i gene ik nu is
 Eppentlijk geen straffe zy :
 Of dat Christus niet geleden
 Heeft / dan booz zyn regte leden /
 Die in 't Boek des Lebens staan :
 Maar booz my niet heeft voldaan.
 43. Zoud dan 't geen ik lyd in desen /
 Een verbloechte straffe wezen
 Van mijn Gods rechtvaard' hant /
 Gimmigh tegen my gekant ?
 Gaet den Heer my soo bedzoeben
 Slegs maar om my te beproeben /
 Of ik hem nog hange aan
 Als hy van my schijnt te gaan ?
 44. Wel / zoo wil ik niet meer schzomen /
 Laat dan / laat byz alles komen /
 Watter komen wil of kan :
 'k Wrees' er niet beel hinder van.
 Die beproebing zal my sterken
 In gedult. Gedult sal werken
 Onderbinding. Die dan meer
 Wasse hoop op God den Heer.

Wasse

45. Daste hoop sal niet beschamen:
 Gods beloft is Ja en Amen.
 En zijn liefd' gestoort in 't hart
 Zalft en zagt daar alle smart.
 Och! kost ik dat maar geloben I
 'k Quam dan alles licht te boben.
 Geen verdriet my hier verdriet
 Tijd ik 't in Gods toone niet.
46. Of ik den geen uptherhooren?
 Soud ik God niet toebehooren?
 Christi/ Alw vergoten bloet
 Is dat booz my al te goet?
 Dat/ och! dat is al mijn dugten/
 Al mijn steenen/ al mijn zugten.
 Ja dat is den ganschen dag.
 d' Oorzaak van mijn naar geklag.
47. Soo veel afgetreurede uren /
 In mijn hups beflote muuren /
 En mijn natte legerstee /
 Zijn geruppen van dat wee.
 Als ik/ingekeert na binnen /
 Alles ebenwel bezinne /
 En mijn zaken overloop:
 Schepp' ik nog een wepnigh hoop.
48. En ik wil in dit benouwen
 Tegen hoop op hoop vertrouwen
 (Hemel geef dat ik niet mis)
 Dat mijn naam getekent is
 In die cp van die ten leben
 d' Hemel Heer heeft opgeschreven/

Die

- Die tyt na 't vernieuwd' Heel-al/
 Ens met Christus trouwen zal.
49. Moogt mijn oogh verlichtet wesen /
 'k Wilt nog in mijn hart te lezen
 Eenig schrift van uwe hant /
 Dat gy my tot onderpant
 Van uw' gunste hebt gelaten;
 Toen we in mijn kamer zaten /
 En my van uw' zoete mont
 Wiert een Liefde-hus gefont.
50. Toen ik aan uw' hals bleef hangen /
 En met nat berzaande wangen /
 (Dag met bzeugd) met blijder tong
 A een liet der Liefde zong.
 Toen ik riep/ Mijn God/ Mijn leven/
 Daar 's mijn hart. Dat 's u gegeven.
 'k Van daar heel de wereld upt.
 Kies mijn ziel maar tot uw' Bruid
51. Toen gy weder/ vol ontfarmen /
 Ap soo lieflyk gingt omarmen /
 Kussen/ streeken blepen/ Ach!
 Dat dien alderzoetsten lach
 Die 'k mijn leven heb vernomen;
 Die nopt upt mijn zin sal komen /
 Soo ik eenig heugen is
 Hou van 't geen verleden is.
52. Toen gy tot mijn ziele zepdet :
 Kom mijn Bruid/ my toeberepdet/
 Kom mijn Liefste/ Gy zyt myn/
 En ik sal de uwe zyn.

Eento'ge

- Gento'ge liefde' herbind ons beyden.
 Dood noch leben mag ons scepden.
 Ik West gp hebt my wel gestru/
 Maar ik hebb' u eerst bemint.
53. Ziele noch niet van die Liefde/
 Die gp toen in 't harte giefde/
 Eenig aberbijfsel/ Heer d'
 Steje daar geen letters meer,
 Die gp selber hebt geschreven d'
 Is daar alles upgebozen/
 En geen indruk van ons hoogh d'
 Sels booz u niet/ Al-on-dog d'
54. Windje daar geen Liefde-panden d'
 Schonket dan toch uw' eppen handen.
 Waar blijft alles onbetzeert.
 Daar 's mijn Name gezabereert.
 Is 't niet waar volstand'ge Minner d'
 Och! Op knikt ik blijf betwinner.
 Goede God/geest my noch recht,
 d'Onbeschaamthept van u' knecht d'
55. Ik kan mijn tranen niet bedwingen.
 Sp beletten my het zingen.
 Zp bestolpen het geluyt.
 Al te vol en lekt niet upt.
 Weg nu Werelt. Welkom Hemel.
 Ik Doel 'k en weet niet wat gewemel
 In mijn ziel booz desen doot.
 Och! die vreugd is my te groot.
56. Christus komt met al zijn gaben/
 Om 't verflagen hert te laben.

Och!

Van een verlegen Christen.

215

Och! hy schenkt my Eng'len wijn,
Heere/ dit moet Rector zijn.
En dat ik/ dooz mijn sterben /
Niet meer kom dees vzeugd te verben/
Wensch- ik dat het u beviel
Du t'onthakenen mijn ziele
Ja komt Heere Iesu Amen.

Haa. Witzius.

Lof der Geestelyker

Z I E L - Z U G T E N ,

Op de selve Wijse.

1. **I**mmers moet ik Heer dooz suchten
Somijts eens mijn ziele verlichte;
'k moet somwijlen eens van'taarts
Vliegen tot u Hemel waarts.
Als mijn teere ziele klachten
Onder sond of kruys versmachten/
En het bidden my ontschiet/
Weet ik immers anders niet:
2. Als alleen dooz suchten, klagen/
U mijn nooden dooz te dzagen;
't Suchten is dan immers 't best /
't Beste Anker/dat my rest.
Daarom help my doch/ O Heere!
Dat ik soo recht suchten leere/
En een heplig innig bier
Dikwils my ten Hemel stier.

Och!

3. Och ! dat doch mijn ziele-tochten
 Ik door 't suchten altijd sochten !
 En mijn al te werelts oog
 Suchtend maar na u toe bloog !
 En ik met een vast vertrouwen/
 Suchtende maar u kost houwen !
 'k Achre dat ik 't alles won/
 Zoo ik soo maar suchten kon.
4. Doch gij/Heer moet 't hert ontslapten;
 't Vleesch en kan geen suchten uppen/
 Wat ik suchte, 't is al verkeert /
 Als 't uw' Beest mij niet en leert.
 Maar doet gij mij suchten spreken !
 Dan mag't boose Vleesch bij spreken/
 Dat mijn ziel geen leven heeft/
 't Suchten toont noch datse leeft.
5. Ben ik aan uw' Dis geseten /
 Om mijns Hej lants vleesch te eten/
 En te drinken van zijn bloed/
 Daar doet 't suchten mij ook goed.
 't Suchten moet mijn ziel daar stercken/
 En 't gelove in mij werken ;
 't Suchten t' samen met u Beest
 Troost en hepligt mij daar meest.
6. Sie ik veelrijds soo geen burchten
 Mijn Beloofs/ dan kan het suchten
 Om die burchten/ in die staat
 Wefen noch mijn toeberlaat.
 't Suchten kan noch eenig leven
 Aan mijn zielen-off'ren geben ;

Ja als 't alles mocht ontgaan /
 Deemt gij noch mijn suchten aan.

7. Sal 'k nog meer van 't sugten sprekē ?
 'c Suchten kan uw' herte brennen ;
 Zelfs uw' Hemel is een brennen
 Van een repne ziele-zugte.

Laat mij / Heer / dan noot verduyten
 Dit profytlijk Hert-uytgieten ,

Die noot sucht woed noot verblijd :
 't Is hier noch mijn suchters-tijd.

8. Hier kan ik noch door mijn suchten
 't Wel-verdiend verderf ontblichten ;
 Elke suchte doet noch baat ;
 Geef dan dat ik 't noot verlaat :
 Tot dat ik / na al mijn suchten ,
 Gens be-erf' mijns suchters brennen /
 En door uwē Thoon verschijn /
 Daar al 't suchten uyt sal zijn.
 Mijn suchten is voor u niet verborgen.

Psalm xxxviii. 10.

G. Jaldenus.

T R O O S T

Voor een verlaten Ziek.

Toon : Ps. xxiv.

O Salig Mensch ! die dese brennd
 In u verduyt genteren meugt /
 Dat gij Gods by-zijn kund gevoelen
 In al u barste tegenspoed ;
 En soo met zijn genaden-bloed

Kund

Want al u heete tranen hoelen.

Maar och! mijn God seg waarom is

Pf. 22. 2. Dargy soo toornig met my twist?

Seg/waarom hebt gy my verlaten?

Hoe! neemt gy uwe gunst van my!

Job 43. 24. En toont dat ik u vyand zy!

Wan u mijn groote onrust baten!

Pf. 13. 2. Och! och! Vergeet hy my altijd?

In dese droeve zielen-strifd/

In tranen moet mijn hert ver-
dzinken/

Pf. 88. 17. U toornigheyd doet my vergaan?

Als eenen Leeuw valt gy my aan,

Pf. 116. 3. Gy doet my in de Hel versinken.

Job 10. 6. 't Sijn bitt're dingen die gy schrijft,

Waar mee gy my steeds van u
dzijft.

Job 13. 26. En doet my mijne misdaad erven,

Mijn beend'ren sijn vol brandend
vier,

Als in de Hel acht ik het hier/

Ier. 10. 9. So lang ik uwe gunst moet derbe

Maar o! mijn ziel/ weest wel ge-
moed/ (doet/

't Schijnt God dit t'uwen besten

Op schijnt u t'cenmaal afte snijde:

Pf. 31. 23. Om dat gy met te meerder lust

Hem soeken soud/ en sonder rust

Den Boom van dese Drucht soud
nijden.

God

God is met u, of g' hem schoon
Diet doet / want sijn Benaden-
 thoon

Kan ongeboelig in u wesen:
 Sijn vrienden en verlaet hy niet,
Maar die by eens zijn gunste bled *z. 54. 8.*
Hoeft hoort booz dood of hel te vzes-
 sen.

Dit is den rechten Helden-strijd
Waar in dat g' alleen niet zyt/
Maar zelfs Gods Iefste gunst-
 genooten /

Die moeten ook dit pad betreen/
Dit lot is Godes Wolk gemeen /
Wilt g' dan wesen upgesloeten?
Siet hoe de groote Vrede-Vorst
Laat balfem booz u zielen-doest *Es. 9. 5.*
Het zyn troost-rijke wondē vreten

Hy hongert na dit selfde brood, *Pf. 22. 2.*
Om u te spijzen in u nood, *Mat. 27.*
46.
En met zyn gunst te overgeten.

Hy breekt niet het gekrookte riet *Mat. 12.*
De teere Vlaswick smoord gy niet, *20.*
Maar heelt de regt gebroken hertē. *Es. 61. 1.*

Hy salft die arm sijn na den geest, *Mat. 5. 30.*
En spijst die geen die hongert meest, *Luc. 1. 53.*
En geest haar vreugd voor duysend *Pf. 197. 11.*
 smerten.

Of God een oogenblik verlaet. *Es. 64. 8.*
Sijn gramschap haest weer over gaet; *Pfal 30. 6.*
 Sijn

220 Troost voor een verlyten Ziel

Pf. 57. 17. Sijn twisten sal niet eeuwig blijven

Nof. 6. 1. Hy haet niet of hy salft haest wees.

Schijkt boozt uit Wolcken niet u
seer :

Want/ eer ghy 't merkt sal 't oer
drijben.

Dan sal u hert/ dat eerst so flau

Dan doost was/ In die Hemels- dal

Can. 5. 1. Dan Gods wellusten dronken wor
den.

Pf. 126. 2. U mond sal vol zijn van gelag,

U strijd wort tot een bzeugde- dag.

Pf. 30. 12. God sal met blijdschap u omgorden

Pfal. 6. 6. 't Is wel/maer og het duurt te lang

Og neen/ het uptstel valt wat bang

Maar hoe op langer hebt gestrebd

Hoe dat op digter komt aan 't end

En u berlossing nader bent /

Denkt Christus heeft noch meer
geleden.

Wat buygt gy u dan langer heer,

Pf. 42. 6. Mijn ziel in my ? Berheft u weert

Es. 12. 1. Dankt God/ dat hy sijn toornig
wesen

Heeft afgekeert, en u nu voed

Met soeten troost, scheidt nu weert
med ;

Rom. 8. 31. Is God met ons, wat doet ons vresen

G. Saldenus

F I N I S.